

Hundepisk, ikke er Drøm og Digt, og som forstaar, at Friheden endnu kun er som et diende Barn i Verden, der Dag og Nat maa værnes og værges — — da maatte dette Ord lyde, som det har lydt de hundrede Gange før fra erfarne Statsmænds Læber: Vogt paa Herrerne i de lange Kjoler!«

Trods hans fuldkommen rolige Tone gik der pludselig en bølgende Bevægelse gennem Salen. Oppe i Galleriet raabte en kraftig Stemme: »Bravo!« Da Formanden i den Anledning rørte Klokken og formanede Tilhørerne til Tavshed, gjorde Enslev et Ophold, hvorunder han paa sin hastige Maade nedsvælgede et Glas Vand i et Par Slurke.

Først da der igen var bleven fuldkommen Ro, fortsatte han:

»Der er to store Onder, der har hærget Menneskeheden fra Tidernes første Begyndelse. Det er Tyranni og Overtro. Kampen mod disse to ødelæggende Magter udgør den hele Verdenshistorie. Hvor de virker hver for sig, kan de være frygtelige nok; men det er dog først, naar de optræder samlede, at de bliver den Ulykke, der lægger Verden øde for Menneskene. Men paa en saadan Overenskomst mellem Tyranni og frygtsom Overtro hviler ethvert organiseret Kirkesamfund. I alle Lande og alle Tider var da ogsaa Kirken, Moskeen og Synagogen Despotiets sikreste Forbunds-fælle, Voldsherredømmets